

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2014. évi június hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **vádlott**ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.297/2013/21. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék a Pécsi Járásbíróság 9.B.569/2012/29. számú ítéletének a vádlottpróbára bocsátását kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. Életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete (Btk.164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat), valamint a Pécsi Járásbíróság próbára bocsátást alkalmazó ítéletében megállapított közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont) miatt a vádlottat halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Határozott a bűnjelről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a kiszabott szabadságvesztés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában bizonyítás felvételére, az orvosszakértői vélemény kiegészítésére, annak teljesítését követően az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A bejelentett fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Ennek során feltárta és

megvizsgálta a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat, azok részletes, a logika szabályainak is megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

A megállapított tényállás túlnyomórészt mentes volt a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az iratok tartalma és a másodfokú eljárás során keletkezett kiegészítő orvosszakértői vélemény alapján mindössze az alábbi kiegészítést igényelte.

A sértett sérülései ténylegesen életveszélyt nem idéztek elő.

Minimálisan nagyobb, szándékosan nem befolyásolható külső erő alkalmazása esetén kialakulhatott volna olyan méretű kemény burok alatti vérgyülem, amely már megállapíthatóvá tette volna a közvetett életveszély tényét *(szakértő1 orvosszakértő szakvéleménye a nyomozati iratok 97., valamint kiegészítő véleménye a nyomozati iratok 103. oldalán).*

A sérülések kapcsán maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás nem következett be *(szakértő1 orvosszakértő szakvéleményének kiegészítése a másodfokú bírósági iratok 3. sorszáma alatt).*

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A vádlotta terhére megállapított bűncselekmény elkövetését elismerte, vallomása mindössze a cselekményt közvetlenül megelőző történésekre volt következetlen; a sértett mikor és milyen téglát vett magához.

A sértett állította, hogy a vádbeli esetkor nem vett a kezébe téglát. A hazafelé tartó sértettnek egyébként oka sem volt arra, hogy téglát fogjon, hiszen ő - szemben a vádlottal - nem készült arra, hogy valakit megtámadjon, de arra sem, hogy bárkivel szemben védekeznie kell.

Az eljárás során meghallgatott tanúk közül **tanú1**, valamint **tanú2** az események minden mozzanatát nem, annak mindössze egyes részleteit észlelték. Vallomásaik alapján azonban az tisztázhatóvá vált, hogy nem a sértettnél, hanem a vádlottnál volt téglá. Kifejezetten erre utalt a sértettnek a téglá lerakására vonatkozó felszólítása, melyről **tanú1** tanú számolt be a tárgyaláson (17. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldalán). **Tanú2** tanú pedig a vádlottnál látott téglát az elkövetés helyszínéként meghatározott kútnál. (15. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldalán). A tanúvallomásokkal megerősített sértetti előadás alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan rögzítette, hogy tanú1-nél nem volt téglá. Helytállóan vetette el a vádlottnak ezzel ellentétes előadását, továbbá a téglával történő sértetti támadást tényét.

A sérülésokozás módját a vádlott beismerő vallomása, a sértett előadása, valamint az orvosszakértői vélemény egybehangzó adatai alapján rögzítette az elsőfokú bíróság.

Az irányadónak elfogadott tényállás alapján hiányzott a jogos védelemre irányuló vádlotti védekezés ténybeli alapja.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont jogkövetkeztetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Helytálló érveléssel utalt a törvényszék arra, hogy miért a jelenleg hatályos Btk. alkalmazása indokolt.

Mindenben megfelelt a törvényi előírásoknak a cselekmény minősítése körében kifejtett érvelés, amellyel a másodfokú bíróság szintén egyetértett. Az elkövetéshez használt öt kilogrammot nyomó, tehát súlyos eszköz, az ütések száma, közepes, illetve nagy ereje, ismételtsége alapján az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor kizárólag a szerencsés véletlennek tulajdonította az életveszélyes következmény elmaradását. Megalapozottan foglalt állást a szándék formája kérdésében is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel.

További súlyosító körülményként indokolt értékelni az elkövetés durva módját és az indulati állapotban megvalósított cselekmények elszaporodottságát. Hasonlóan a vádlott terhére kellett figyelembe venni azt, hogy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, aki korábban több alkalommal volt büntetve, köztük erőszakos jellegű cselekmények (kettő ízben garázdaság) miatt is. Az eljárás tárgyát képező cselekményét komoly indok nélkül, a sértettet váratlanul megtámadva valósította meg. Ugyanakkor a védői állásponttal szemben a beszámítási képességet nem érintő személyiségzavar az irányadó bírói gyakorlat szerint enyhítő körülményként nem vehető figyelembe.

A helyesbített bűnösségi körülményekre, a súlyosító körülmények számára és jelentőségére figyelemmel az elsőfokú ítéletben meghatározott büntetés eltúlzottnak nem tekinthető, az megfelelően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, valamint a vádlott társadalomra veszélyességének fokához. A vádlottal szemben korábban alkalmazott büntetések kellő visszatartó erővel nem rendelkeztek, hatástalanok voltak, hiszen a vádlott újabb személy elleni erőszakos bűncselekményt valósított meg. Emiatt a kiszabott 4 évi szabadságvesztés-büntetés enyhítése összeegyeztethetetlen a Btk.79.§-ában írt büntetési célokkal.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2014. június 24.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.297/2013/21. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.22/2014/7. számú végzése folytán 2014. év június hó 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke